

Espai recomanat per:

Alemanya dedica 7.000 milions al 5G

Berlín aposta per la xarxa 5G. El Govern ha llançat un pla que finançarà la societat pública que es va crear fa un any a fi de desplegar la xarxa d'alta velocitat arreu del país. Al fons ja exis-

tent de 1.100 milions el Govern federal n'hi afegirà 6.500 més. L'objectiu del pla és aconseguir una infraestructura a tot el país per a l'any 2025. Així mateix, s'invertiran uns 150 milions d'euros per millorar la cobertura d'internet al llarg dels 39.000 km de la via ferroviària alemanya.

L'actiu de la reputació corporativa

Sis empreses patrocinen un estudi que postula una nova consideració dels actius intangibles

Norberto Gallego

Últimament es parla molt, quin remei, de resiliència (la capacitat d'adaptació d'un ésser viu davant un agent perturbador o un estat o situació adversos). La Covid-19 ha rescatat del diccionari la paraula i la posada d'actualitat. Avui queda més clar que ahir que "les úniques certeses són el canvi constant i la incertesa", diagnostica un estudi de Corporate Excellence, un laboratori d'idees patrocinat per sis grans empreses espanyoles (BBVA, CaixaBank, Naturgy, Iberdrola, Santander i Telefónica).

La qüestió central, per a la qual s'ha recollit l'opinió de 300 professionals i directius, està en el subtítol: *Tendències en reputació i gestió d'intangibles*. Pren com a punt de partida la incertesa –de la qual la Covid-19 seria un detonant–, a què suma la falta de confiança envers les institucions. "Davant la crisi sanitària global del coronavirus, pugen les expectatives sobre el paper de lideratge que han d'exercir les empreses, un sentiment col·lectiu que creix en detriment dels governs".

En aquest context introdueix la qüestió de la reputació. Ho explica Eduardo Navarro, director global de relacions corporatives del grup Telefónica, que aquest any presideix el comitè executiu d'aquest *think tank*. "Qui hagi estat capaç de gestionar més bé la confiança sortirà més ben parat d'aquesta crisi (...) La discussió sobre la confiança estava viva en la societat: què passarà amb la digitalització, els nous models laborals, els canvis tributaris..., fins i tot la lògica de la globalització està qüestionada. Coses que donàvem per certes en la relació amb els clients, els treballadors, les administracions o els mitjans de comunicació ara s'estan replantejant".

El mateix concepte de reputa-

ció –com el de responsabilitat corporativa– ha evolucionat, diu. Tradicionalment han recolzat en l'acció de fundacions –dotades de capital per les empreses, resumeix Navarro– i cal continuar-ho fent així, però no n'hi haurà prou, davant la gravetat del problema. "A Telefónica la nostra reputació es construeix sobre la qualitat dels serveis, el tracte als treballadors i la relació amb els reguladors. Som molt conscients del mal que pot causar una crisi de reputació". La societat espera que les empreses i les seves marques estiguin compromeses socialment; com a conseqüència, els seus màxims directius han de tenir presència pública com a líders d'opinió, subratlla l'estudi.

Constata que només un 24% dels directius d'empresa a Espanya es declaren preocupats per la crisi general de confiança; de manera significativa, puja un 74% la proporció dels que consideren que s'haurien

de gestionar més bé "les expectatives dels grups d'interès" (sic).

En aquest punt, el document exalta el paper dels algoritmes i les anàlisis predictives com a instruments d'"escolta activa de les idees que circulen a l'ecosistema". Identifica diferents ritmes: l'activisme ciutadà s'ha posat al capdavant i un índex d'això és que set de cada deu consumidors esperen que les marques reflecteixin els seus valors individuals; però alhora remarca que a una gran majoria els costa conjugar la seva aspiració ideal amb els seus hàbits de compra reals: un 87% assenyalen com a criteri principal el preu, davant un 47% que diuen tenir en compte l'etiquetatge mediambiental.

Com es poden mesurar els intangibles? Un 37% de les empreses afirmen que fan servir mètriques, però els experts ho posen en dubte i assenyalen que en absència d'indicadors consensuats prevalen les visions curterministes. Sobre aquesta qüestió, Navarro apunta que "el més important és que aquestes mètriques no financeres es vagin obrint pas; existeixen iniciatives comunes a Europa i als EUA, però crec que amb el temps tindrem la resposta a aquesta pregunta".

FACU PECHE

pc, vñk o varNN
rvuc' Nörrf Tt
r Nu Nrsfa'tc'
n'ó ilTfrv

Francesc Raventós

Exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

2020, un any per a l'optimisme

El 2020 passarà a la història com un *annus horribilis*. La pandèmia de la Covid-19 deixarà a Espanya més de 27.000 morts i una enorme

crisi sanitària, econòmica i social. El Govern espanyol s'ha compromès a no deixar ningú a l'estacada. Ha pres decisions de gran impacte econòmic: reforçar el sistema sanitari, ERO, subsidis d'atur, garantir les pensions o l'ingrés mínim vital. Però les peticions d'ajut que està rebent del món empresarial i social desborden tota previsió. Si als compromisos ja adquirits i els que vindran s'hi afegeix la forta davallada dels ingressos fiscals per la caiguda de l'economia, les finances públiques esclataran.

Però quan tot es veia negre, quan dominava el pessimisme i la desesperació als ministeris i a la societat, de cop torna a sortir el sol. El BCE i la Comissió Europea han decidit ajudar, però a més s'ha produït un miracle. El BCE comprarà tot el deute públic que emetin els estats membres i la Comissió Europea ha capgirat radicalment les polítiques seguides en la crisi financera del 2008. No només ha deixat en suspens el compromís dels estats membres de disminuir el dèficit i el deute públic, sinó que convida els governs a invertir i a gastar més per evitar una recessió econòmica i mantenir la cohesió social.

A més a més, la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, amb el suport d'Angela Merkel i d'Emmanuel Macron, ha proposat crear un Fons de Recuperació addicional per ajudar els estats membres i en especial els fills pròdigs: Itàlia, Espanya i França.

Aquest fons seria de 750.000 milions d'euros, 500.000 milions destinats a subvencions solidàries als països més afectats per la Covid-19 i 250.000 milions com a préstecs a 30 anys. A Espanya li correspondrien 140.000 milions d'euros, dels quals 77.000 milions de subvenció, i la resta crèdit. És un manà caigut del cel en un moment de desesperació que ajudarà a impulsar l'economia del 2021 al 2024. D'aquí ve un moderat optimisme. Aquest Fons de Recuperació, si es confirma, aixecarà la moral del país, del Govern, d'empreses i de tothom. Donarà estabilitat i permetrà concentrar els esforços en transformar el model econòmic espanyol, que ha de deixar de basar-se en la construcció i el turisme.

L'assignació d'aquests recursos la decidirà la UE d'acord amb els programes d'inversió i reformes que proposi el govern de cada país, propostes que hauran d'estar d'acord amb les prioritats de la UE: protecció del clima i transformació digital, però també impulsar la indústria de subministres bàsics i garantir la cohesió social. Si no surten nous entrebancs i som capaços de treballar plegats amb voluntat de sortir-nos-en, l'any 2021 podria ser l'inici d'una raonable recuperació econòmica i per tant ser l'*annus mirabilis*. |

=====
La pandèmia ha fet sortir a la llum l'existència prèvia d'una crisi de confiança i lideratge

=====
La societat espera de les empreses compromís social i que els directius marquin l'agenda